

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር አርባ ዘጠኝ

መገለጥ የእውነቶች፣ የእኩል ሌሊት ጩኸት፣ የእስልምና ሚና፣ እና በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለው የመጨረሻው የፈተና ሂደት

Jeff Pippenger
2024-01-13

እ.ኤ.አ. በ1798 በኡለይ ወንዝ ራጅይ መፈታቱ ሲያመጣው የእውቀት መጨመር፣ በ1844 በእኩል ሌሊት ጩኸት እንቅስቃሴ ውስጥ ወደ ጩፍ የደረሰ የፈተና ሂደት አመነጨ። አሁን እየተፈታ ያለው የመጨረሻዎቹ ቀኖች የእኩል ሌሊት ጩኸት በዚያ ታሪክ ተወክሎ ቀርቦአል፤ እንዲሁም የአሁኑ እየተፈታ ያለው የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት የሚለር ጌጦች መመለስ ስለሆነ፣ የዚያን ታሪክ የነበሩትን ተመሳሳይ የፈተና እውነቶች በትክክል ያካትታል።

“በ1841፣ ‘42፣ ‘43 እና ‘44 የተቀበልናቸው እውነቶች አሁን ሊጠኑና ሊታወጁ ይገባል። የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ እና የሦስተኛው መላእክት መልእክቶች ወደፊት በታላቅ ድምፅ ይታወቃሉ። እነርሱም በቅን ቆራጥነትና በመንፈስ ኃይል ይሰጣሉ።” Manuscript Releases, volume 15, 371.

በእኛ ዘመን ያለው የእኩል ሌሊት ጩኸት ትንቢታዊ መልእክት ዋና ጭብጥ የሦስተኛው ወይን እስልምና ሚና ነው። የእስልምናው ሦስቱ ወይዎች በሐበቄቅ ሁለቱ ጽላቶች ላይ በሙሉ ተወክለዋል። የመጨረሻዎቹ ዘመናት የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት፣ የመጨረሻዎቹ ዘመናት የመቆየት ጊዜ በደረሰ ጊዜ፣ በ2020 ዓ.ም. ሐምሌ 18 በደረሰው ተስፋ መቁረጥ ጊዜ መፈታት ጀመረ። ልክ በሚለራውያን ታሪክ ያለው የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት እንደነበረው፣ የመጨረሻዎቹ ዘመናት መልእክት በእድገት ይገለጣል እስከ ኤክስተር የካምፕ ስብሰባ የሚወክለው ነጥብ ድረስ። በዚያ ነጥብ ላይ ደናግል ዘይቱ አላቸው ወይም የላቸውም።

ኢየሱሱስም ሕዝብን የሚገዙትን ፊደኛ ሰዎች ላይ ኢሳይያስ ያወጀው ወይታ ራጅይ ለኤፍሬም ሰከሮች እንደ ታተመ መጽሐፍ እንደ ሆነ ያመለክታል። በኢሳይያስ ክፍል ውስጥ፣ በአድጌንቲዝም ታሪክ እንደ ተፈጸመው የሰይጣናዊ ምልክትን ወደ እግዚአብሔራዊ ምልክት የመለወጥ ሥራ እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ሊቆጠር ይገባል። ያ ሥራ “የዕለቱን” ትርጓሜ የክርስቶስ ምልክት እንደ ሆነ ማቋቋም ነበር፤ ሆኖም እርሱ የሰይጣን ምልክት ነው። ዳንኤል “ታሚድ” የሚለውን ቃል የአረማዊነት ምልክት አድርጎ በተጠቀመ ጊዜ፣ ቃሉ “ቀጣይ” ማለት ስለ ሆነ ለምሳሌያዊ አላማ መረጠው።

ዓለሙን ወደ አርማጌዶን የሚመሩ ሦስት ኃይላት አሉ፤ ከእነዚህም ሦስት ኃይላት መካከል የመጀመሪያው ዘንድ (አረማዊነት) ነው። ዘንድው በሰማይ በእግዚአብሔር ላይ ጦርነቱን ጀመረ። ዘንድውም ያን ጦርነት እስከ ሺህ ዓመት ሚሊኒየሙ ፍጻሜ ድረስ ይቀጥላል፤ በዚያን ጊዜም በመጨረሻ ይጠፋል።

እና ሺህ ዓመቱ ከተፈጸመ በኋላ ሰይጣን ከእስር ቤቱ ይፈታል፤ በምድር አራቱ ዳርቻዎች ያሉትን አሕዛብ፣ ጎግንና ማጎግን፣ ለሰልፍ ይሰበስባቸው ዘንድ ሊያሳትናቸው ይወጣል፤ ቍጥራቸውም እንደ ባሕር አሸዋ ነው። በምድርም ስፋት ላይ ወጡ፣ የቅዱሳንንም ሰፈርና የተወደደቸውን ከተማ ከበቡ፤ ከእግዚአብሔርም ዘንድ ከሰማይ እሳት ወረደችና በላቻቸው። ያሳታቸውም ዲያብሎስ፣ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ባሉበት ወደ እሳትና ዲን ባሕር ተጣለ፤ ለዘላለም ዓለምም ቀንና ሌሊት ይሠቃያሉ። ራጅይ 20፣7-10።

ዓለምን ወደ አርማጌዶን ከሚመሩት ሦስቱ ኃይሎች ሁለተኛው የሆነው አውሬው (ጳጳሳዊነት) እና ከእነዚያ ሦስቱ ኃይሎች ሦስተኛው የሆነው ሐሰተኛው ነቢይ (ዩናይትድ ስቴትስ) ሁለቱም ከመስቀሉ ታሪክ በኋላ በታሪክ ውስጥ ተከሰቱ፣ ሁለቱምም በክርስቶስ ዳግም ምጽአት ጊዜ ይጠፋሉ።

እና አውሬው ተያዘ፤ ከእርሱም ጋር በፊቱ ተአምራትን ያደርግ የነበረው፤ በእነዚህም የአውሬውን ምልክት የተቀበሉትንና ለምስሉ የሰገዱትን ያታለለው ሐሰተኛው ነቢይ ተያዘ። እነዚህ ሁለቱ በሕይወታቸው ሳሉ በዲን የሚነድድ በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣሉ። ራእይ 19፣20።

ዳንኤል አረማዊነትን (ሰይጣንን) እንደ ምልክት ለመግለጽ “ቀጣይ” የሚለውን ዕብራይስጥ ቃል በመረጠ ጊዜ፤ ያ ቃል በቀጣይነት ከእግዚአብሔር ጋር የተዋጋው ሰይጣን መሆኑን የሚያመለክት ነበር። ሌሎቹ ሁለት ኃይሎች ግን ከእግዚአብሔር ጋር በሚያደርጉት ጦርነት ውስጥ ንቁ የሚሆኑት ለተወሰኑ የጊዜ ክፍሎች ብቻ ነው። ዳንኤል “ታሚድ” (ቀጣይ) የሚለውን ቃል መምረጡ ሆን ተብሎ የተደረገ ነበር፤ እንዲሁም ትክክለኛ ነበር።

ኢሳይያስ እግዚአብሔር የጥልቅ እንቅልፍ መንፈስ በእነርሱ ላይ አፍስሶ፤ ዓይኖቻቸውንም በዘጋባቸው ሰዎች ላይ የሚመጣውን ወዮ ከምዕራፍ ሃያ ስምንት ወደ ምዕራፍ ሠላሳ እያቀጠለ ሲተርክ፤ እንዲህ ብሎ ይመዘግባል፡-

አሁንም ሂድ፤ ይህን በፊታቸው በጽላት ላይ ጻፍ፡ በመጽሐፍም ውስጥ መዝግቦው፤ ለሚመጣው ዘመን ለዘላለም ይሆን ዘንድ፤ ይህ ዓመፀኛ ሕዝብ ነውና፡ ሐሰተኛ ልጆች፡ የእግዚአብሔርን ሕግ መስማት የማይወዱ ልጆች፤ ለራእይ አያቶች፡- አታዩልን የሚሉ፡ ለነቢያትም፡- ቅን ነገር አትተንብዩልን፤ ለስላሳ ነገር ተናገሩልን፤ ማታለያን ተንብዩልን፤ ከመንገድ ራቁ፡ ከጎዳናም ፈቀቅ በሉ፡ የእስራኤልን ቅዱስ ከፊታችን አርቁት የሚሉ። ስለዚህ የእስራኤል ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ ይህን ቃል ስለናቃችሁ፡ በግፍና በጠማማነትም ስለታመናችሁ በእነርሱም ላይ ስለተደገፋችሁ፤ ስለዚህ ይህ ኃጢአት ከፍ ባለ ቅጥር ላይ እንደሚገኝ ሊወድቅ የቀረበ እብጠት ይሆንባችኋል፤ መፍረሱም በድንገት በቅጽበት ይመጣል። እርሱም እንደ ሸክላ ሠሪ ዕቃ ስብርባሪ ሆኖ እንዲሰበር ይሰብረዋል፤ አይራራም፤ ከስብራቱም ውስጥ ከምድጃ እሳት ለመውሰድ ወይም ከጉድጓድ ውኃ ለመቅዳት የሚጠቅም ጭቃ ስባሪ እንኳ አይገኝም። ጌታ እግዚአብሔር፡ የእስራኤል ቅዱስ፡ እንዲህ ይላልና፤ በመመለስና በዕረፍት ትድናላችሁ፤ ኅይላችሁም በጸጥታና በመታመን ይሆናል፤ እናንተ ግን አልወዳችሁም። ኢሳይያስ 30፡8-15።

የተጻፈው “ጽላት”፡ የሚያነቡት “እንዲሮጡ” መልእክቱንም እንዲያሰራጩ ተብሎ የተዘጋጀው የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ጽላቶች ነው። ስለ “ጽላቱ” “ማስታወሻ” ያደረገው “መጽሐፍ” የዕንባቆም መጽሐፍ ነው። ከዕንባቆም “መጽሐፍ” ያለው “ጽላት”፡ “ዓመፀኛ ሕዝብ፡ ሐሰተኛ ልጆች፡ የእግዚአብሔርን ሕግ መስማት የማይወዱ ልጆች” የሚገልጥ የፈተና ሂደትን ይወክላል። “ለመስማት” ፈቃደኛ ያልሆኑት “ዓመፀኛ ሕዝብ” በኤርምያስ ውስጥ የዘበኛውን የመለከት ድምፅ መስማት የሚከለክሉት እነርሱ ናቸው።

ደግሞ ጠባቂዎችን በእናንተ ላይ አቆምሁ፤ «የመለከቱን ድምፅ ስሙ» እያልሁ። እነርሱ ግን፡- «አንሰማም» አሉ። ኤርምያስ 6፡17።

ዓመፀኞቹ በኢሳይያስ ታሪክ ውስጥ ያሉትም ሆነ በክርስቶስ ታሪክ ውስጥ ያሉት ለመስማት ያልፈቀዱ ናቸው።

እርሱም እንዲህ አለ፤ ሂድ፡ ለዚህ ሕዝብ እንዲህ በል፤ መስማትን በእውነት ትሰማላችሁ፤ ነገር ግን አትረዱም፤ ማየትንም በእውነት ታያላችሁ፤ ነገር ግን አታስተውሉም። የዚህን ሕዝብ ልብ አደንድን፡ ጆሮአቸውንም አክብድ፡ ዓይኖቻቸውንም ጨፍን፤ በዓይኖቻቸው እንዳያዩ፡ በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ፡ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፡ እንዳይመለሱም እንዳይፈደሱም። ኢሳይያስ 6፡9፣ 10።

የኢሳይያስ ደንቆሮ ዓመፀኞች “መስማት” ይችላሉ፤ ነገር ግን “አይሰሙም”፤ “መስማትን” መከልከላቸውም “እንደማያስተውሉ” ይለያል። በ“መጽሐፍ” ውስጥ በተመዘገበው የዕንባቆም “ገበታ” ላይ የተወከለውን የእውቀት መጨመር የማይረዱት፤ የዳንኤል ክፉዎች፤ እነርሱም ደግሞ የማቴዎስ ሞኞች ድንግሎች ናቸው።

የኢሳይያስ ደንቆሮ ዓመፀኞች ቢሰሙ ሊመለሱና ሊፈውሱ ይችሉ ነበር፤ ነገር ግን ልባቸው ደንድኖአልና የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ማስተዋል አይችሉም። ኢየሱስ ስለ ደንቆሮ ዓመፀኞቹ ሁለተኛ ምስክር ሰጠ።

ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው፡ “ለምን በምሳሌ ትናገራችሁለህ?” አሉት። እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “የሰማያት መንግሥትን ምስጢራት ማወቅ ለእናንተ ተሰጥቶአል፤ ለእነርሱ ግን አልተሰጠም። ላለው ሁሉ ይሰጠዋል፡ የበለጠም ይኖረዋል፤ ለሌላው ግን ያለውም እንኳ ይወሰድበታል። ስለዚህ በምሳሌ እናገራችሁለሁ፤ እያዩ አያዩምና፡ እየሰሙም አይሰሙም ወይም አያስተውሉም። በእነርሱም ላይ የኢሳይያስ ትንቢት ተፈጽሞአል፡ እንዲህ የሚል፤ ‘በመስማት ትሰማላችሁ፡ ነገር ግን አትገነዘቡም፤ በማየትም ታያላችሁ፡ ነገር ግን አታስተውሉም፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና፡ በጆሮአቸውም ከብዶአቸው ይሰማሉ፡ ዓይኖቻቸውንም ጩፍነዋል፤ እንዳይሆን በዓይኖቻቸው አይተው፡ በጆሮአቸውም ሰምተው፡ በልባቸውም አስተውለው ተመልሰው፡ እኔም እፈውሳቸው ዘንድ።’ የእናንተ ዓይኖች ግን ስለሚያዩ ብፁዓን ናቸው፤ ጆሮቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙ ነቢያትና ጳውሎስ እናንተ የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩትም፡ እናንተም የምትሰሙትን ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙትም።” ማቴዎስ 13፡10-17።

ጠቢባን የምሳሌዎችን ምሥጢር ያስተውላሉ፡ እርሱም መስመር በላይ መስመር ተደርጎ የተወከለ እውነት ነው። ጠቢባን ያያሉና ይሰማሉ ስለዚህ ብፁዓን ናቸው፤ ጠቢባንና ብፁዓንም ሁለቱም በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ተወክለዋል። “ጠቢባን” በልባቸው የሚያስተውሉ ሰዎች ናቸው፤ ይህም በዕውቀት መጨመር ሲገለጥ በሐብቁቅ “መጽሐፍ” ውስጥ ተመልክቶ ባለው “ሰንጠረዥ” የተወከለ ነው፤ “ብፁዓን” ግን የሚጠብቁ ናቸው።

እርሱም አለ፤ ዳንኤል ሆይ፡ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው አሉና። ብዙዎች ይነጻሉ፡ ነጭም ይሆናሉ፡ ይፈተኑማል፤ ነገር ግን ኃጥኣን በክፋት ያደርጋሉ፤ ከኃጥኣንም አንዳቸው አያስተውሉም፡ ጥበቦች ግን ያስተውላሉ። የዘወትርም መሥዋዕት ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ የሚያጠፋው ርኩሶት ከሚቆምበት ጊዜ አንሥቶ፡ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ። የሚጠብቅና ወደ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብፁዕ ነው። ዳንኤል 12፡9-13።

ሚላራውያን አሥራ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስቱ ቀኖች በ508 ዓመት አረማዊነት (“ዘወትር የሚቀርበው”) “በተወገደ” ጊዜ እንደ ጀመሩ ትክክለኛ አስተውለው ነበር። በ1843 ለሚጠባበቁ በረከት ተስፋ ተሰጥቶ ነበር። በዚያ ክፍል ውስጥ “የሚደርስ” የሚለው ቃል “ይነካል” ማለት ነው። 1843 ዓመት ሲያበቃ 1844 ዓመትን “ነካች”። 1843 ዓመት በተፈጸመ ጊዜ፣ የዕንባቆም “የመቆየት ጊዜ” ደረሰ፤ እና “ሰሌዳዎችን” የጠቀሰው በ“መጽሐፍ” እንደ ታዘዘ በመጠባበቅ ላይ ላሉት በረከት ተነገረላቸው። የዕንባቆም “መጽሐፍ” ለራእይ “እንዲጠባበቁ” አዘዘ።

ዳንኤል የ1798ን ታሪክ (የፍጻሜው ዘመን) ይለያል፤ በዚያም ጊዜ መጽሐፍ ተከፈተ፤ ከዚያም ባለሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት (የነጹ፣ የነጹ፣ የተፈተኑ) ተፈጠረ። ያ ሂደት በሰባቱ ነገድጓዶች የተሰወረው ታሪክ በመገለጡ ፍጻሜውን ደረሰ። ያ የተሰወረ ታሪክ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ፣ በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እና በታላቁ ተስፋ መቁረጥ የተወከሉ ሦስቱ የእውነት መለያ ድንጋዮች ናቸው። ወደ መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ የመድረስ በረከት በ1798 ታሪክ መጨረሻ እስከ 1844 ድረስ ያለውን ባለሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት ይወክላል።

ከ1798 ጀምሮ እስከ 1844 ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለው ታሪክ፣ ከ1989 ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ድረስ ያለውን ታሪክ ያመለክታል። በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ጊዜ መዘግየት የጀመረውን ራእይ ለሚጠብቁ በረከት ተስፋ ተሰጥቶአል። የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት “ጠቢባን”

የተባሉት፣ “የተባረኩ” እና “የሚጠብቁ” ናቸው። ክፉዎች በልባቸው “የማይሰሙ” እና “የማይደሉ” ናቸው። የሚለራውያን እንቅስቃሴ ሙሉ ልምምድ በዳንኤል አራቱ ቁጥሮች ውስጥ በአጭሩ ተጠቃልሎአል፣ እነዚህ ቁጥሮችም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም ታሪክን ደግሞ ይወክላሉ።

በእነዚያ አራት ጥቅሶች የተወከለው ቅዱስ ታሪክ፣ በዕንባቆም ሰሌዳዎች ላይ የተወከለውን የእውቀት መጨመር እና ኢየሱስ በመስመር ላይ መስመር በማስተማር ዘዴ ሲያስተምር የገለጸውን የእውቀት መጨመር በመረዳት ላይ የተመሠረተ ነው። ለ“ጠቢባን” የትንቢትን ምስጢር እንዲያብራራ፣ ምሳሌን በምሳሌ ላይ አቀረበ። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት “ኃጥአን” አያስተውሉም፣ እና በ2 ተሰሎንቄ ምዕራፍ ሁለት ውስጥ፣ ይህ የማያስተውሉት እውነትን እንደ መጥላት ተወክሎአል፣ ይህም ብርቱ ማሳትን ያመጣል። በጳውሎስ መልእክት ውስጥ ኃጥአን የማይወዱት እውነት “የዘወትር መሥዋዕት” ነበር፣ እና በዳንኤል እነዚያ አራት ጥቅሶች ውስጥ በተለይ የተለየው ትንቢታዊ እውነት “የዘወትር መሥዋዕት” ነው።

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ብጹዓን እንደሆኑ ነገራቸው፤ ይህንንም ሲያደርግ በኢሳይያስ ውስጥ እንዳይመለሱ ለማየትና ለመስማት ከፈቃደኛ ያልሆኑትን ከእነርሱ ጋር በተቃራኒ ያቆማቸው ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ብጹዓን የተባሉት የሚጠብቁ ናቸው። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ያሉት አራቱ ቁጥሮች፣ እንዲሁም የእነዚያ ቁጥሮች ፍጻሜ በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ፣ እንዲሁም በኢሳይያስ ከመስማትና ከማየት እምቢ ካለ ክፍል ጋር ያለው ተቃርኖ፣ እንዲሁም በክርስቶስ የተደረገው የእነዚያ ሁለት ክፍሎች ይህ በትክክል ያለው ልዩነት፣ ሁሉም በጁላይ 18, 2020 ወደ ደረሰው የሰባቱ ነገራት የተሰወረ ታሪክ ወደፊት ያመለክታሉ። በመጀመሪያው ቅር መሰኘት የጀመረው የሚለራውያን ታሪክ የመጨረሻ ፈተና ሂደት አሁን እንደገና በመደገም ላይ ነው። አንዳንዶች ያያሉ፣ ሌሎችም ለማየት እምቢ ይላሉ።

“ከ1840-1844 ዓ.ም. ጀምሮ የተሰጡት መልእክቶች አሁን በኃይል ሊቀርቡ ይገባል፤ ምክንያቱም መንገዳቸውን ያጡ ብዙ ሰዎች አሉ። መልእክቶቹ ወደ ሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ሊደርሱ ይገባል።”

ክርስቶስ እንዲህ አለ፡- “ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ ብጹዓን ናቸው፤ ጀርዎቻችሁም ስለሚሰሙ ብጹዓን ናቸው። እውነት እላችኋለሁ፣ ብዙ ነቢያትና ጳውሎስን እናንተ የምታዩትን ነገር ሊያዩ ተመኝተው አላዩትም፤ እናንተም የምትሰሙትን ነገር ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙትም” [ማቴዎስ 13፡16, 17]። በ1843 እና በ1844 የታዩትን ነገሮች ያዩ ዓይኖች ብጹዓን ናቸው።

“መልእክቱ ተሰጠ። የዘመኑ ምልክቶች እየተፈጸሙ ስለሆነ፣ መልእክቱን እንደገና በመድገም ረገድ ምንም መዘግየት ሊኖር አይገባም፤ የመዝጊያው ሥራ መፈጸም አለበት። በአጭር ጊዜ ውስጥ ታላቅ ሥራ ይፈጸማል። በቅርቡ በእግዚአብሔር ትእዛዝ አንድ መልእክት ይሰጣል፣ እርሱም ወደ ታላቅ ጩኸት ያድጋል። ከዚያም ዳንኤል ምስክርነቱን ለመስጠት በዕጣው ይቆማል።” Manuscript Releases, ጥራዝ 21, 437.

ዊልያም ሚሊር “የዕለቱ” የተባለው የአረማዊቱ ሮም ምልክት እንደሆነ እንዲያስተውል በመለእክት ተመርቶ ነበር። እህት ዋይትም በቀጥታ በዚያ አስተዋጽኦ ትክክል እንደነበረ አረጋግጧለች። በዕንባቆም “መጽሐፍ” ውስጥ የተጠቀሱት በ“ጽላቶች” ላይ የተወከለው ያ አስተዋጽኦ “ለሚመጣው ዘመን” ነው። የዚያ “መጽሐፍ” መፈታት “ዓመፀኛና ሐሰተኛ ልጆችን” ይገልጣል። “ልጆች” የመጨረሻው ትውልድ ምልክት ነው፤ ስለዚህ በኢሳይያስ ንባብ ውስጥ ያለው “ለሚመጣው ዘመን” በተለይ የምርመራ ፍርድ የመጨረሻ ዘመናት መሆኑን ያመለክታል።

ኢሳይያስ፣ በ«መጽሐፍ» ውስጥ የተመዘገበውን በ«ጠረጴዛ» ላይ የተወከለውን ትንቢታዊ መልእክት «ሐሰተኛ ልጆች» እንደሚክዱ ይናገራል፤ እነርሱም «ለአያዎች፣ አታዩ፤ ለነቢያትም፣ ቅን ነገር አትተንብዩልን፤ ለስላሳ ነገር ተናገራልን፤ ማታለያን ተንብዩልን» ይላሉና። በ1863 ዓ.ም. የሎዶቅያ ኢድቪንቴዝም የእነዚህን ሐሰተኛ ልጆች ጥያቄ የመፈጸም እየጨመረ የሚሄድ ሂደት ጀመረ። ይህ ሥራ በኢሳይያስ እንደ ሚሊር

መሠረቶች የሆኑትን የቀድሞ መንገዶች መተው ተደርጎ ይወከላል፤ ምክንያቱም «ከመንገድ ፈቀቅ በሉ፤ ከጎዳናው ፈቀቅ በሉ፤ የእስራኤልን ቅዱስ ክፍሎችን አስወግዱ» አሉና። መንገዱ፣ እርሱም መሄጃው የሆነው፣ የኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ነው።

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ የጥንቱን መንገዶች ጠይቁ፤ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ፈልጉ፣ በእርሱም ሂደት፣ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። እነርሱ ግን፡- በእርሱ አንሄድም አሉ። ኤርምያስ 6፡16።

የ“ሐሰተኛ ልጆች” የኤርምያስን “አሮጌ መንገዶች” መክፈላቸው በ“ዕረፍት” የሚገኝበትን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት መክፈል ነው፤ ይህም ደግሞ በኢሳይያስ ውስጥ ሊሰሙት ያልፈለጉት “ዕረፍትና መታደስ” ነው፤ እንዲሁም ይህ ደግሞ የኋለኛው ዝናብ መልእክት መታደስ ነው። ያ መልእክት በሚለራውያን ታሪክ የተወከለውና በ“መጽሐፍ” ውስጥ በተጠቀሱት “ሰሌዳዎች” ላይ የተገለጸው የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነው። የሐሰተኛ ልጆች የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት መክፈላቸው፣ “የእስራኤልን ቅዱስ ክፍሎችው እንዲርቅ ማድረግ” በሚለው ምኞታቸው ተወክሏል። ኤላን ዋይት የመጀመሪያዋ ራእይ፣ አልፋና ኦሜጋ መጨረሻውን ለመወከል በእርግጥ የሚጠቀሙበት፣ የጻድቃንን መንገድ በመለየት፣ በመጀመሪያው ያለውን ብርሃን እና “ጥበበኞችን” እስከ መንገዱ ፍጻሜ የሚመራው ማን እንደሆነ ያሳያል።

«በመንገዱ መጀመሪያ ከኋላቸው ደማቅ ብርሃን ተቀምጦ ነበር፤ አንድ መልእክትም ይህን ብርሃን “የእኩለ ሌሊት ጩኸት” እንደሆነ ነገረኝ። ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ይበራ ነበር፤ ለእግራቸውም ብርሃን ይሰጥ ነበር፤ እንዳይሰናከሉም።»

“ዓይኖቻቸውን ከፊታቸው በቅርብ ቆሞ ወደ ከተማይቱ እየመራቸው ባለው በኢየሱስ ላይ በጽኑ ቢያቆሙ፣ ደህና ነበሩ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶች ደከሙ፣ ከተማይቱም እጅግ ሩቅ እንደሆነች ተናገሩ፤ ከዚህም በፊት ወደእርስዎ ገብተው ሊሆን እንደሚገባ ጠበቁ። ከዚያም ኢየሱስ የከበረችውን ቀኝ ክንዱን በማንሣት ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም የመጣ ብርሃን በአድቤንቱ ሰልፍ ላይ ይወዛወዝ ነበር፤ እነርሱም ‘ሃሌሉያ!’ ብለው ይጮኹ ነበር። ሌሎች ግን ከኋላቸው ያለውን ብርሃን በድፍረት ካዱ፣ እስከዚያ ድረስ የመራቸው እግዚአብሔር እንዳልሆነም ተናገሩ። ከኋላቸው ያለው ብርሃን ጠፋ፣ እግሮቻቸውንም በፍጹም ጨለማ ውስጥ ተወ፤ ተሰናከሉም፣ ምልክቱንና ኢየሱስንም ከዓይናቸው ሰወረ፤ ከመንገዱም ወድቀው ወደ ታች ባለው ጨለማና ክፉ ዓለም ውስጥ ገቡ።” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ይህ በመጀመሪያም በመጨረሻም የእኩለ ሌሊት ጩኸት ብርሃን ነበር። ከፊታቸው እንዳይኖር እንዲቆም የተመኙት ኢየሱስ (የእስራኤል ቅዱስ) ነበር። ከኢየሱስ የከበረ ቀኝ ክንዱ የወጣው ብርሃን፣ በ“መጽሐፍ” ውስጥ ተመዝግቦ በተጠቀሱት “ሰንጠረዦች” ላይ እንደ ተወከለው፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ብርሃን ነበር። የ“ውሸተኛ ልጆች” የክርስቶስን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት መቃወማቸው፣ እና ሊመለሱበት የሚገባቸውን መንገድ አለመቀበላቸው፣ ከመንገዱ ላይ ሲወድቁ የእግዚአብሔርን ፍርድ በእነርሱ ላይ አመጣ። ድንገት የሚፈረሰው “ከፍ ያለ ቅጥር” በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ የሚፈረሰው የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መለያየት “ቅጥር” ነው። ያ ፍርድ “ድንገት በቅጽበት” ይመጣል፣ እናም “ሸክላ ሠራው ዕቃ ተሰብሮ እንደሚበታተን” ይሆናል። ይህም “የዘወትር” የተባለውን ሰይጣናዊ ምልክት ግልብጦ በማድረግ የክርስቶስ ምልክት እንደ ሆነ ከመለየት ጋር የተያያዘው ፍርድ ነው።

እናንተ ነገሮችን ግልባጭ ማድረጋችሁ በእርግጥ እንደ ሸክላ ሠራው ጭቃ ይቁጠራል፤ የተሠራው ነገር ለሠራው፣ “አልሠራኝም” ይላልን? ወይስ የተቀረጸው ነገር ለቀረጸው፣ “ማስተዋል የለውም” ይላልን? ኢሳይያስ 29፡16።

“ዕለታዊው” በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ ክፍሎችንና ጠቢባንን የሚለይ ልዩነት የሚያመለክቱትን አራቱን ቁጥሮች አንድ ላይ የሚያስተሳስር ትንቢታዊ እውነት ነው። “ዕለታዊው” በ2 ተሰሎንቄ ውስጥ ብርቱ ማታለልን በሚቀበሉ ሰዎች የሚጠላ እውነት ነው። “ዕለታዊው” የ“ሐሰተኛ ልጆች” የእስራኤል ቅዱስ ከመንገዳቸው እንዲርቅ ለማድረግ ያላቸውን ፍላጎት ይወክላል። ቅጣታቸውም በሸክላ ሠሪ ዕቃ መሰበር ተመስሎ ተወክሏል፤ ከዚያም የሚቀረው የሰነፋት ድንግልናዎች የጠፋበትን ሁኔታ የሚያሳይ ምሳሌ ነው፤ ምክንያቱም ከተሰበረውና ከቀረው የተሰበረው የሸክላ ሠሪ ዕቃ ቀርጥራጮች “ከማገዶ እሳት ለመውሰድ ስንኳ ሆነ፣ ከጉድጓድም ውኃ ለመቅዳት ስንኳ የሚገኝ ጥርብ አይገኝም።”

“እሳት”ም ሆነ “ውኃ” እንደ አሥሩ ደናግል ምሳሌ ያለው ዘይት ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ ምልክቶች ናቸው። የእኩለ ሌሊት ጩኸት በ1844 እ.ኤ.አ. ነሐሴ ወር በኤክስተር ካምፕ ስብሰባ እንደ ሆነው በድንገት በአንድ ቅጽበት ሲመጣ፣ “ሐሰተኛ ልጆች” ማንኛውንም ዘይት (ውኃ ወይም እሳት) ለማግኘት አይችሉም። እንደ ኤርምያስ ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በኋላ “እንዲመለሱ” ተጠርተው ነበር፤ ነገር ግን እምቢ አሉ።

ቃልህ ተገኘ፣ እኔም በላሁት፤ ቃልህም ለእኔ የልቤ ደስታና ሐሴት ሆነ፤ አቤቱ የሠራዊት አምላክ ሆይ፣ እኔ በስምህ ተጠርቻለሁና። በዘባኞች ማኅበር አልተቀመጥሁም፣ ደግሞም አልተደሰትሁም፤ እጅህ በላይ ስለ ነበረኝ ብቻዬን ተቀመጥሁ፤ በቀጣም ሞልተኸኝ ነበርና። ለምን ሕመሜ ዘወትር ነው? ቀስሌስ የማይፈወስ ሆኖ መፈወስን ለምን አይቀበልም? በእውነት ለእኔ እንደ ሐሰተኛ ትሆናለህን? እንደሚጠፋ ውኃዎችስ ትሆናለህን? ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ብትመለስ እኔ እመልስሃለሁ፣ በፊቴም ትቆማለህ፤ ከከንቱም ውስጥ የከበረውን ብታወጣ፣ እንደ አፌ ትሆናለህ፤ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሱ፣ አንተ ግን ወደ እነርሱ አትመለስ። ለዚህም ሕዝብ የተመሸገ የናስ ቅጥር አደርግሃለሁ፤ ይዋጉሃል፣ ነገር ግን አያሸንፉህም፤ ለማዳንና ለማውጣት ከአንተ ጋር ነኝና፣ ይላል እግዚአብሔር። ከክፍሎችም እጅ አድንሃለሁ፣ ከጨካኞችም እጅ እቤቸሃለሁ። ኤርምያስ 15፡16-21።

ኤርምያስ ከመጀመሪያው ቅር መሰኘት በኋላ የተመለሱትን ይወክላል። “በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም” እና እንደ እግዚአብሔር “አፍ” ለመሆን ሲሉ “ውድውን ከከንቱው ለመለየት” ወደ ሥራው የገቡት እነርሱ ናቸው። እነርሱ በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ የተወከሉት ሲሆኑ፣ የተበተነ ሁኔታቸውን በማስተዋል ከዚያም የዘሌዋውያን ሀያ ስድስት ጸሎትን የጸለዩ ናቸው። እነርሱ በዳንኤል፣ በኤርምያስ፣ እና በዕንባቆም ጠባቂዎች የተወከሉት ናቸው፤ እነዚህም ከ“ሐሰተኛ ልጆች” ጋር ተቃራኒ ሆነው ተቀርበዋል። “ሐሰተኛ ልጆች” ደግሞ “በእስራኤል ቅዱስ” እንዲህ ሲል ተጠርተዋል፤ “በመመለስና በዕረፍት ትድናላችሁ፤ ኃይላችሁም በጸጥታና በመተማመን ይሆናል፤ እናንተ ግን አልወደዳችሁም።”

የሚለር ጌጦች በሁለት ዓይነት አምላኪዎችን የሚያፈሩትን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ፈተና የሚወክሉትን በዕንባቆም ሰሌዳዎች ላይ የተመለከቱትን እውነቶች ናቸው። በእነዚያ ጌጦች ላይ የሚገለጠው የዓመፀ ምልክት “የዘወትር መሥዋዕት” ነው። ሚላር ስለ “የዘወትር መሥዋዕት” ባለው መረዳት ትክክለኛ ነበር፤ ነገር ግን መረዳቱ በኖረበት ታሪክ የተገደበ ነበር፤ በክፍሉ መካከል ባለው ጠረጴዛ ላይ እንዲያኖራቸው የተጠቀመባቸውም ጌጦች አሁን ሚላር በመጀመሪያ ጠረጴዛው ላይ ባስቀመጣቸው ጊዜ ከነበረው አሥር እጥፍ ይበልጥ ብርሃን እያበሩ ናቸው። አሁንም በታላቅ ሣጥን ውስጥ ናቸው፤ ምክንያቱም ሣጥኑ አሁን ለሚለር ዘመን እንደነበረው መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ ሳይወክል፣ አሁን ግን መጽሐፍ ቅዱስንና የትንቢት መንፈስን ሁለቱንም ይወክላል።

በመጨረሻዎቹ ቀኖች የፈተናውን ብርሃን የሚያመነጩት እነዚህ ሁለት ምስክሮች ናቸው፤ በመጨረሻዎቹም ቀኖች ዋና የጦርነት መስክ የሚሆኑትም እነዚህ ሁለት ምስክሮች ናቸው። ሚላር ጦርነቱን አየ፤ ምክንያቱም በሕልሙ ሬሳ ሣጥኑን (መጽሐፍ ቅዱስን) ወስደው ቀደዱት። ዮሐንስ፣ በመጨረሻዎቹ ቀኖች “ጥበቆችን” የሚወክል፣ “ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት፣ ጳጥሞስ ተብላ በምትጠራ ደሴት ላይ ነበር።” ዮሐንስ የመጽሐፍ ቅዱስንም ሆነ የኤሊን ዋይትን ጽሑፎች መልእክት ስለ አመነ እየተሰደደ ነበር።

ከዑላይ ወንዝ ራእይ ጋር የተወከሉትን እውነቶች፣ በ1798 የተፈቱትን፣ በሚቀጥለው ጽሑፍ ማሰብን እንቀጥላለን።

“ኔታ ያመራንበትን መንገድ እና በቀደመው ታሪካችን ውስጥ የሰጠንን ትምህርት ካልረሳን በቀር፣ ስለ ወደፊቱ የምንፈራው ምንም የለም።” Life Sketches, 196.